

mands Interesser, som krænktes, der bliver intet Sagsanlæg, naar der her sidder et Folketing, som er tilstrækkelig stærkt til at nægte denne Bevilling. Lad os tænke os, at den ærede Ordfører stod som Forsvarsminister og kom med Bevillinger til disse Kystanlæg, men fik dem stemt ud her i Folketinget af et Flertal, som var imod dem, hvad vilde han saa gøre? Han kunde jo ikke bygge det allermindste der-nede, han har ikke en Øre bevilget dertil, han vil komme til at lade være at bygge. Saa kunde han ogsaa ty til Landstinget, men denne Kamp mod Landstinget behøver Folketinget ikke at frygte, naar der her er et tilstrækkelig stærkt Flertal mod de militære Bevillinger. Det er en meget god demokratisk Grundsatning, som er hævdet med stor Styrke af Berg og I. A. Hansen i sin Tid, at Bevillingsmyndigheden staaer over Lovgivningsmagten; at Lovgivningsmagten maa bøje sig for Bevillingsmyndigheden, er et Kærnepunkt i Demokratiets Lære, og det har det gamle Venstre hævdet med stor Styrke i sin Tid.

Saa var den ærede Ordfører fremdeles saa bekymret over, hvordan det nu skal gaa ved Afstemningen over Finansloven. Den bliver sikkert nok vedtaget; vi se jo, Højre er mødt op i Gala ved denne Lejlighed, saa den bliver nok vedtaget, og vi kunne udmærket godt stille os paa det gamle Standpunkt, som vi have staaet paa hidtil; vi indrømme vor Alliance med Regeringen, men samtidig dermed hævde vi Socialdemokratiets gamle Standpunkt ved Afstemningen over Finansloven.

Wulff: Man har jo fra vor Side ikke deltaget saa overordentlig stærkt i denne Debat, og det er ganske naturligt. Vor Ordfører har sagt sin Mening, men det er ret naturligt, at vi paa en vis Maade have staaet som Tilhørere. Vi indtage jo en Særstilling, og det er med Interesse, vi have hørt paa den Fægtning, som har fundet Sted.

Dette giver mig Anledning til at bede om Lov til at sige nogle faa Ord i Anledning af, at den Gruppe, jeg særlig tilhører, blev draget ind i Debatten for. Jeg skal nu ikke opholde mig længe ved det, men kun i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) sige, at ingen kan direkte tillægge os Æren for at have skabt den nuværende Regering. Det kunne vi jo ikke have gjort, vi have deltaget i et Mistillidsvotum til den foregaaende Regering og have det indirekte Medfadderskab for den ny Rege-

ring som alle de andre, der stemte derfor; men bestemme, hvem der skulde danne det ny Ministerium, kunde vi ikke. Men da det var kommet, og vi naturligvis med nogen Nysgerrighed saa paa, hvilke Opgaver denne Regering vilde tage op, saa erfarede vi det, som vi fra alle Sider have erfaret, at Regeringen vilde loyalt gennemføre Forsvarslovene, og derved var en Hovedbekymring i Anledning af den radikale Regerings Tiltræden fjernet. Desuden havde Regeringen nogle positive Opgaver, blandt andet Rigsretssagens Gennemførelse, som vi ogsaa betragtede som vor Opgave, og der er ikke noget i Vejen for, at vi have kunnet samvirke for at naa dette Maal. Der er heller ikke noget i Vejen for, at jeg kan dele det i det mindste indirekte Ønske, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fremsatte, idet der heller ikke for os er nogen Grund til at ønske Regeringen fjernet med saa stor Hast, at den ikke faar Tid at gennemføre den Opgave, den der har sat sig.

Men dernæst er det jo saaledes, og den Interesse har denne Debat haft ogsaa for os, at den har gjort det om muligt endnu klarere og har endnu skarpere understreget, hvilken Modsætning der til syvende og sidst vil være til Stede mellem den radikale Retning og den, vi tilhøre, og ganske særlig med Hensyn til denne Sag, som her har været saa meget under Debat, Forsvaret. Det er ikke noget forbavsende for os, vi vidste, det vilde vise sig at være saaledes, men jeg vilde gerne have Lov til at sige i denne korte Bemærkning, at naar her fra forskellige Sider har været Tale om, hvorvidt man kunde spare noget og slaa noget af paa Forsvaret, hvorvidt det var det, man bedst kunde slaa af paa, er det Standpunkt, som jeg, og jeg tror vi alle paa denne Side staa paa, at Bevillinger til Statens Opretholdelse indadtil og udadtil ere de første absolut nødvendige og egentlige Statsudgifter. Udover dem kan man udnytte Staten paa mange Maader, til at bygge Baner, gennemføre sociale Love og meget andet, som jeg kan sympatisere med, men det gør man i den Udstrækning, man har Raad til. Hvis man ikke har Raad til at opretholde Staten ved et Forsvar udadtil og en Administration indadtil, har man ikke Raad til at leve.

Det vil jeg gerne sige, for at det kan være sagt i denne Debat, at det er det Standpunkt, vi staa paa, og derfor kunne vi ikke deltage i Drøftelsen af Muligheden af at spare og nedsætte de Forsvarsbevillinger, der for os ere en Hovedsag og ikke